

HYMN III TYSIĄCLECIA

sł., muz. i opr. Mirosław Gałęski

Wscho-dzi sło-ńce, bu - dzi się świat, po raz ko - le-jny od dwóchty-się-cy
człowiek sięw świecie dziś, nie wie do ko-goz tro-ska-mi swymi

lat. Nie - po - ko - ju pe - len wsta - je świt - mo - że
iść. Wszę - dzie prze - moc i e - go - izm trwa! Ko - go

o - sta - tni raz? Czy przy - jdzie ju - tro znów? Czy o -
o - bcho - dzi dziś, co z bra - tem dzie - je się, skąd na

ca - li kru - chy swój byt? Za - po - mnia - łeś co zna - czy czo -
je - go twa - rzy ta tza. Za - po - mnia - łeś, czym do - bro jest,

wie - kiem być. Za - po - mnia - łeś, a wspo - mnieć to
czym jest zło. Za - po - mnia - łeś, bo ja - kże wy -

ta - ki wstyd! Za to kim je - steś o - ska - rzasz
go - dne to! Bie - gniesz zdy - sza - ny nie wie - dząc,

i - nnych wciąż. Że to wi - na jest ich! Że kła - mca - mi są! Że to
gdzie los gna. Nie wiesz, czy ho - jnym jest? Nie wiesz, czy z cie - bie drwi? Czy cię

przez nich to zło, co w to - bie trwa. A mo - że
spy - cha aż do sa - me - go dna! A prze - cież

ty, a mo - że ty, a mo - że
ty, a prze - cież ty, a prze - cież

ja... Daj lu dziom mi - łość, mi łość swo ją
ja...

daj. Lu - dziom serc twa - rdych, lu - dziom smu - tnych

74

 du - - - - - szy. Daj lu - dziom mi - łość, po - każ szczę - ścia raj.

79

 Niech o - na lód w se - rcach ich po - kru - - - - - szy. Daj świa - tu *To Coda 1*

84

 mi - łość, mi - łość swo - ją daj. Bo co - raz tru - dniej

89

 zna - leżć ją na świe - - - - - cie. Po - móż jej

92

 ro - snać, na jej stru - nach graj. Wejź z nią jak z świa - tłem

97

 w no - we ty - siąc - le - - - - - cie. *D.S. al Coda* Θ
 Gu - bi cie.

105

 Czy stać cię je - szcze na ta - ki gest? — — — — — Po - ka - zać

110

 świa - tu, czym mi - łość jest?! Mi - łość jest?! Daj lu - dziom

115

 mi - łość, mi - łość swo - ją daj. Lu - dziom serc twa - rdych, lu - dziom smu - tnych

121

 du - szy. Daj lu dziom mi - łość, po każ szczę ścia raj — — — — — Niech o - na lód w se - rcach

128

 ich po - kru - szy. Daj świa - tu mi - łość, mi - łość swo - ją daj. — — — — — Bo co - raz

135

 tru - dniej zna - leżć ją na świe - cie. Po - móż jej ro - snać, na jej stru - nach

141

 graj. — — — — — Wejź z nią jak z świa - tłem w no - we ty - siąc - le - - - - - cie. — — — — —